

Тисевич А. В.,

студентка 2 курсу магістратури

*Навчально-наукового інституту філології та журналістики
Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*

ТРАНСФОРМАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКИХ ТРЕВЕЛ-ЖУРНАЛІСТІВ ПІСЛЯ ПОВНОМАСШТАБНОГО ВТОРГНЕННЯ РФ В УКРАЇНУ (НА ПРИКЛАДІ Д. КОМАРОВА)

Перед тим як аналізувати питання трансформації діяльності українських журналістів після повномасштабного вторгнення РФ в Україну, варто згадати, що ж таке тревел-журналістика, коли вона з'явилася та у який період набрала популярності в українських медіа.

Саме явище “тревел-журналістика” має цікаву історію і пройшло багатоміліонний шлях задля свого формування і становлення. Декілька сотень років тому, суспільство почало визнавати потребу в комунікації не тільки в межах своєї країни, але й у відкритті чогось нового за межами своїх територій. Дослідження інших країн, знайомство з народами, які проживають на тих чи інших територіях, пізнання їх звичаїв та традицій. І звичайно ж все це задля подальшої співпраці та ведення зовнішньої політичної діяльності. Про це ми можемо дізнатися, повертаючись до епохи Великих географічних відкриттів, яка тривала з XV по XVII століття. У ході цього світового етапу історії європейці відкрили і дослідили нові землі та морехідні маршрути. Саме завдяки такому масштабному досвіду сучасні журналісти мають можливість створювати програми про подорожі та реалізовувати свої амбітні проєкти [1; 2].

Якщо говорити про тревел-журналістику в Україні, то варто зазначити, це доволі молода і ще не широко досліджена сфера українського телевізійного простору. Мандрівна тематика активно почала з'являтися десь у 2010-х роках на телеканалі “1+1”, а саме програма Дмитра Комарова “Світ навиворіт”, також програма “Навколо світу за 48 годин” (на “Першому національному”) і усім відоме тревел-шоу “Орел і решка”. Не так давно отримав популярність у сфері тревел-журналістики український блогер-телеведучий Антон Птушкін.

Як зараз ведуть свою творчу діяльність українські тревел-журналісти розглянемо на прикладі Дмитра Комарова. Варто зазначити, що свою інформаційну роботу вищевказаний журналіст проводить не тільки на просторах телебачення, але й на платформі YouTube та у соціальних мережах інстаграм і фейсбук. Під час

повномасштабного вторгнення тематика тревел-блогу змінилася на військову, але Дмитро продовжує їздити та знімати відеосюжети. Звичайно це вже не далека Африка, а територія України. Свій блог в Інстаграмі журналіст продовжує розвивати з самого початку війни, задля того, щоб показати всьому світу варварські дії країни-агресора в бік українського народу. І йому це вдається, адже на сторінку підписано 2 мільйона людей. До прикладу у публікації за 25 лютого журналіст описує свої почуття, згадує розповіді бабусі про війну і не може повірити, що це повторюється в наш час. Також автор висловлює свою підтримку українському народу і вдячність військовим. Додатково Комаров звертається до своїх глядачів з росії з проханням прикласти зусилля та зупинити війну, адже від цього залежить і їхнє майбутнє. Ознайомившись з коментарями можемо зробити висновки, що мешканці іноземних країн таки звернули увагу на публікацію та висловлюють свою підтримку, але 70% коментарів у цьому дописі належать російській аудиторії і підтримку свою вони не висловлюють, а навпаки засуджують автора.

Деякі важливі новини Дмитро публікує також й англійською мовою, аби залучити ще більше іноземної аудиторії. 15 березня 2022 року на сторінці журналіста з'являється перший авторський відеоматеріал з про зруйнований російською ракетою будинок у місті Києві, Комаров показав своїм читачам масштаби трагедії. Пізніше журналіст створює відеоматеріали й про інші міста України, до прикладу про Харків, Маріуполь та Чернігів. Всього за 8 місяців війни Дмитро опублікував 54 дописи на своїй сторінці в Інстаграмі. Паралельно Комаров займається волонтерством та купує авто для українських військових [3].

У соціальній мережі фейсбук журналіст також веде активну інформаційну діяльність. Кількість підписників на офіційній сторінці налічує 1 мільйон читачів. З початку повномасштабного вторгнення Дмитро Комаров зробив 62 публікації, більшість з них – це репост дописів з Інстаграм сторінки, також публікації про свою волонтерську діяльність, історії мешканців деокупованих територій та посилання на власний YouTube-канал. Аналізуючи матеріали можемо побачити, що автор самостійно знімає відео та відвідує українські міста, які найбільше постраждали від російських агресорів. Здійснивши моніторинг коментарів можемо дійти висновків, що у фейсбуці кількість читачів з РФ значно менша, адже більшість коментарів залишають українці, хоч інколи і трапляються агресивні звернення з боку росіян [4].

Основним майданчиком для творчого розвитку Дмитра Комарова завжди був YouTube-канал “Світ навиворіт”. Адже саме на ньому

журналіст розміщував відеоматеріали зі своїх подорожей, які також транслиували на телебаченні. Зараз канал налічує понад три мільйони підписників з усіх куточків світу. Перші 5 місяців війни мандрівну тематику, за зрозумілих причин, замінили на військову. Тепер інформаційно-розважальний контент став просто інформаційним. Автор регулярно почав викладати відео зі своїх поїздок по Україні та показує усьому світу, що зробили російські військові з українськими містечками та скільки страшних злочинів було заподіяно за увесь цей час. Перше відео після повномасштабного вторгнення РФ на територію України було опубліковано 28 лютого 2022 року. У цьому відео ведучий програми “Світ навиворіт” розповідає російському народу, чому йому не варто вірити своїй владі і яку трагедію несе за собою “рятувальна операція Путіна”. Згодом на каналі з’являються перші матеріали з Бучі, Гостомеля та Чернігівщини. За час війни автор також знімає відеоматеріали з доказами злочинів вчинених армією РФ на території Лисичанська, Салтанівки та Северодонецька.

Щоб в українців була можливість хоч інколи відволікатись від важких думок та переживань журналіст вирішує зробити рубрику з вирізками найцікавіших моментів програми “Світ навиворіт”. Перша частина опублікована на каналі 27 липня 2022 року називається (ред. “ТОП 5 найбридкішої їжі”). Аналізуючи коментарі під цим випуском можна зробити висновок, що підписникам ця ініціатива сподобалась [5].

Отже, аналізуючи діяльність Дмитра Комарова під час повномасштабного вторгнення РФ на територію України можемо зробити висновок, що свою діяльність журналіст не припинив, але тематика його відеоматеріалів повністю змінилася. Наразі Комаров робить все можливе, аби світ дізнався про усі терористичні злочини, які вчиняє російська влада та армія по відношенню до українського народу.

Список використаних джерел:

1. Манакин В. Мова і міжкультурна комунікація : навчальний посібник. Київ : ВЦ «Академія», 2012. 288 с.
2. Нестеряк Ю.В. Тревел-журналістика: генеза, проблематика та сучасні тенденції. Київ: Національний авіаційний університет, 2020. 78 с.
3. Сторінка Д. Комарова в Інстаграмі. URL: <https://instagram.com/komarovmir?igshid=YmMyMTA2M2Y=>
4. Сторінка Д. Комарова у Фейсбуці. URL: <https://www.facebook.com/1plus1.DmitroKomarov>
5. Канал Д. Комарова на YouTube. URL: <https://youtube.com/user/naiznankutv>